

El senyor Tormo Moratalla:

Honorable *consellera*, no puede usted justificar su falta de gestión en una organización decimonónica de la justicia en España. No puede justificar su mala gestión en que hay otras comunidades autónomas que también tienen mala gestión. No puede usted justificar su mala gestión en el gobierno del PP – que me parece estupendo –, cuando el partido al que usted pertenece o el gobierno al que usted pertenece también ha gobernado España durante muchísimos años. Es decir, usted reconoce que es una organización decimonónica, pero no reconoce la corresponsabilidad de los gobiernos del PSOE.

Contratos de mantenimiento, aumentan un 300%. Señora *consellera*, las puertas... Esto es tercermundista. Señora *consellera*, esto es tercermundista. Señora *consellera*, esto es tercermundista. Y me dice usted que van a hacer, que van a hacer, que van a hacer...

Mire, yo no sé si usted ha leído hoy el periódico, seguramente sí. Le voy a citar una frase del presidente Azaña: «si su señora no se ruboriza, permítame que sea yo que me ruborice por usted», porque su gestión es nefasta.

Gracias, señora *consellera*. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Tormo.

Anem a passar a la pregunta número 1.286, que formula el diputat no adscrit Alberto García al Consell, sobre el desenvolupament del Decret 62/2017.

Senyor García, quan vullga.

El senyor García Salvador:

Gràcies.

Bona vesprada, senyora vicepresidenta.

El 14 de juny de 2017 entra en vigor el Decret 62/2017, de 19 de maig, pel qual s'estableix el procediment per a reconèixer el grau de dependència a les persones i l'accés al sistema públic de serveis i prestacions econòmiques, en què jo entenc que este Consell ha pretés donar-li un gir de 360 graus a la gestió i l'enfocament del sistema d'atenció en la comunitat.

I la meua pregunta és: ¿quants PIA dobles, en aplicació de l'article 41, sense computar la teleassistència, s'han resolt; i quines compatibilitats han estat les més sol·licitades?

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Senyora vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor García.

Des de l'entrada en vigor del nou Decret 62/2017, de 19 de maig, del Consell, efectivament publicat el 13 de juny i d'entrada en vigor a l'endemà, s'han resolt un total de 102 expedients, PIA amb doble recurs; 48 d'estos s'han resolt abans dels sis mesos, perquè eren casos urgents.

I recordar-li que este decret regula un nou i ampli règim de compatibilitats entre els diferents servicis i prestacions que conformen el sistema per a la promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència en la Comunitat Valenciana. Permet compatibilitzar i disfrutar de més d'un servicí o prestació, diferents al servicí de teleassistència, que vosté ha exclòs, efectivament, en la seua pregunta, pel que poden ser dos serveis més la teleassistència conjuntament, que podrien ser tres recursos que poden tindre les persones.

Les compatibilitats més destacades són les de: centre ocupacional del servei d'atenció diürna, prestació vinculada a centre de dia, amb...; és a dir, l'estada en un centre diürn, ¿val?, amb la prestació de cures en l'entorn familiar i suport a persones cuidadores no professionals o amb la prestació econòmica vinculada al servicí d'ajuda a domicili amb caràcter complementari. És a dir, ¿què demana la gent? Sol demanar estar en un centre de dia o un centre ocupacional i tindre, paral·lelament, o bé ajuda a domicili o bé una persona cuidadora en l'entorn familiar. Estes són les qüestions més demandades.

Calculem que es poden beneficiar unes tres mil persones en este compatibilitats. I l'objectiu és, òbviament, donar cobertura a les situacions en què puguen trobar-se les persones en dependència, afavorir l'autonomia personal, perquè el que fan este tipus de servicis es afavorir l'autonomia personal i que les persones puguen estar en sa casa. I, en definitiva, donar una atenció integral a les persones en situació de dependència; compatibilitzar, sense cap tipus de copagament, un centre diürn amb una atenció a domicili o amb una persona cuidadora de l'entorn familiar; i, per tant, afavorir eixa autonomia personal, que jo sé que vosté també és pel que aposta.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Quan vullga.

El senyor García Salvador:

Mire, senyora Oltra, jo tinc una percepció un poc distinta, ¿sap?

Jo entenc que ara ja, a partir d'este decret, rescatar persones ja només va a ser incorporar les persones al sistema, que també; ara el que hem d'aconseguir i el que la gent espera

de nosaltres és una atenció integral, és a dir, donar-li a cada persona allò que necessita.

Vostés han ampliat el règim de compatibilitats. És a dir, jo sé perfectament l'esforç que vostés fan i el temps que li estan dedicant. Tinc clar els anys de marginació que ha vist esta comunitat en polítiques socials i tinc clar el nivell d'infrafinançament. Però és que ara ha arribat el moment, a partir justament d'este decret que vostés estan publicitant, en què la gent no només vol ser incorporada, vol allò que de veritat necessiten.

La dependència conviu en estes persones les 24 hores del dia. I és obligació de la conselleria eliminar les barreres i oferir serveis dignes i de qualitat.

Avui en dia desconeixem –i això seria bo que, a partir d'ara, en les estadístiques que trauen vostés s'incorporara– el número d'expedients on se sol·licite, com a preferència, serveis i prestacions compatibles, segons l'article 41; quantes compten amb l'aval tècnic i en l'informe del treballador social; i quines són les compatibilitats més demandades, que vosté ja m'ha explicat.

Per exemple, ¿què me passa a mi, si jo sol·licite un servei de prevenció i promoció de l'autonomia personal compatible en el cuidador no professional? ¿Què me va a passar a mi si demane un SAD per eixe vint-i-dos hores màximes, compatibles en el centre ocupacional? ¿O què me va a passar a mi si demane vivendes tutelades amb el centre de dia?

I, mire, jo tinc ací el que me diuen els treballadors socials, plataformes de dependència, dependents i les famílies. I me diuen: «Alberto, és que o tarden molt en resoldre o no se resolen.» Dóna la sensació que comença a hi haure una sèrie de compatibilitats selectives, i això ells no ho volen.

I és un tema especialment urgent, perquè vosté sap perfectament igual que jo que això afecta, sobretot, als grans dependents –estem parlant de graus II i graus III–, i que la gent, doncs, ahí necessita una resposta integral. I, el que és pitjor, el que jo no voldria és que se crearen falses expectatives, com ha passat, per exemple en el tema de responsabilitat patrimonial, que vosté s'ha compromés i encara està pendent. Jo espere que açò no siga una falsa expectativa.

Mire, ara n'hi ha en Madrid una exposició de fotografia, que organitza Médicos del Mundo, està fins al dia 11 de març. És el premi internacional de fotografia humanitària. I, este any, el guanyador és un tal Carlos de Andrés, en una sèrie que s'anomena *La soledad de María contra la ley de la dependencia*. Li ho dic perquè allí les fotografies que s'exposen el que mostren és la rutina de María, que és la mare del fotògraf, que està en casa treballant, esperant eixa ajuda de la dependència de la Comunitat de Madrid que mai va arribar, és a dir, va morir sense rebre la dependència.

I jo el que voldria saber és quantes *maries* tenim en esta comunitat. I és qüestió de vosté que no en siguen moltes.

Mentre estes coses passen, mentre no s'actue amb diligència, jo, honestament, li he de dir que estes qüestions les tornaré a portar ací, al parlament. Ja dic, no ignore l'esforç que vostés fan, però, possiblement, no siga suficient.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Senyora vicepresidenta, per a acabar.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Gràcies, presidenta.

Mire, he de dir-li que des de l'1 de juliol de 2015 n'hi ha 38.535 noves persones en el sistema de la dependència. I, quan estan dintre del sistema, vol dir que tenen una prestació o que tenen un servei. 38.535 noves persones que no els ha passat, afortunadament, com a María i que estaven en una llista d'espera infame que ens vam trobar quan vam aplegar.

Mire, amb anterioritat al Decret 62/2017, encara que n'hi havia previsió en la normativa de compatibilitats, mai, senyor García, mai es va donar un doble recurs en esta comunitat. És amb este govern que s'han començat a donar els dobles recursos.

Li he dit que se n'han resolt 102, perquè és cert que el decret és de maig, però fins a octubre no es va implementar el sistema informàtic que permetia eixes compatibilitats, perquè mai, mai, amb el Partit Popular es van donar estes compatibilitats.

I he de dir-li també que, mire, n'hi ha sol·licituds... De les sol·licituds que n'hi ha, de les 964 sol·licituds, a partir del decret, que n'hi ha, 721 ja tenen un recurs, ¿val?, és a dir, ho tenen, en part, cobert; 243 són sol·licituds de persones sense resolució; i 667 expedients no han finalitzat encara els sis mesos de la seua sol·licitud, és a dir, de nou-cents, sis-cents encara estem en termini.

Hi ha 10.577 persones que ja tenen servei de teleassistència, que també és compatible amb els dos recursos, ¿val?

El 79% d'estes sol·licituds de doble recurs són centre de dia o centre diürn més recolzament en sa casa, el 79%, que afavorix al màxim l'autonomia. El 9%, senyor García, molt per damunt de la taxa d'afecció de salut mental, és de salut mental; estem afavorint també l'atenció i l'autonomia personal de les persones amb problemes de salut mental. I el 12% de diversitat funcional.

Estes són les xifres. 964, de les quals 667 encara estem en termini, tenint en compte que el sistema informàtic s'implantà en octubre. I, a partir d'ahí, si vosté vol en concret, dels 102 que ja estan resolts, en concret, quines compatibilitats s'han demanat, també li ho puc donar, però no seria qüestió de llegir-li-ho, que és molt llarg.

Aixina és que estem afavorint l'autonomia. Per primera volta, n'hi ha doble recurs en esta comunitat. I hem posat en el sistema més de trenta-huit mil persones que no els ha passat, afortunadament, com a María.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Anem a passar a la pregunta 1.302, que formula la diputada Remedios Yáñez, del Grup Parlamentari Popular, a la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública.

Senyora Yáñez, quan vullga.

La senyora Yáñez Motos:

Gracias, presidenta.

Buenas tardes.

Señora *consellera*, ¿qué criterio se ha seguido, desde la *conselleria* de sanidad, para seleccionar las vacantes de cada uno de los departamentos de salud que han sido ofertadas en la oferta pública de empleo?

La senyora vicepresidenta primera:

Consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Señora Yáñez, se han tenido en cuenta aquellas categorías que habían acumulado más precariedad y temporalidad laboral a lo largo de los años, y también aquellas que tienen una función estratégica en la planificación asistencial.

Se ha hecho siguiendo y contrastando la opinión con los gerentes de los departamentos, que son los que han marcado aquellas categorías que necesitaba cada departamento. Y, además, se ha hecho en un ejercicio sin precedentes en la *conselleria*, que es con una participación y transparencia, de abajo a arriba, como le digo, sin precedentes en la *Conselleria* de Sanitat Universal i Salut Pública ni en ninguna otra que haya existido en nuestra Generalitat. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Yáñez, perdone, que no... Ahora, cuando quiera.

La senyora Yáñez Motos:

Señora *consellera*, con este tema de nuevo se visibiliza su ineficacia, pero también la indiferencia, porque no le importan los profesionales. Sí que utiliza la OPE para hacerse una fotografía con ellos el día de la oposición, pero no se dignó ese mismo día a visitar el colapso que había en las urgencias, tanto de hospitales como centros de salud, para animar a esos profesionales que piden traslados o que se van a examinar, aquellos a los que ha reforzado mal y tarde.

Y por favor, hable de su gestión, mejor dicho, de la no gestión, de esa irresponsabilidad que sabe que en estos momentos su barómetro, el barómetro de sus encuestas, ha salido que la sanidad está a la cabeza de las preocupaciones de los valencianos.

Y en su segunda intervención, me gustaría de verdad que explicara mejor su OPE, no la de otros, que hemos hecho OPE, no como usted dice, que no tienen precedentes, porque tiene mucho que explicar de sus irregularidades, de su trapiqueo y de la poca transparencia en el proceso. Y no lo decimos solo nosotros, ante quejas sobre deficiencias en el examen de salud pública en el que no se garantizaba la corrección anónima de la prueba.

Ha habido dudas de si hubo filtración de respuestas en el de médico de urgencias hospitalarias. O las graves irregularidades en la composición de determinados tribunales en la oposición de anestesia. También se le reprocha que vacantes ofertadas luego se han anulado, no ajustándose a motivos objetivamente asistenciales.

¿Qué se esconde, señora Montón? ¿Se guardan vacantes para amigos o son incapaces de gestionar sus equipos? Esos equipos que usted nombró a dedo por sectaria ideología, además a través de una bola de cristal. Usted envió directrices pero consintió que no todos las cumplieran. Porque La Fe no siguió las mismas directrices, hecho que hizo que se quejaran el resto de departamentos. Eso tendrá que explicarlo.

Se han realizado modificaciones continuas en el concurso de traslados, correcciones en más de veinte categorías, algunas de ellas pasado el período de inscripción. Eso no tiene nombre. ¿Sabe por qué se piden los traslados los profesionales? Por conciliación familiar, por acercarse a su domicilio, por motivación.

Y personas que han preparado su documentación ahora llegan y resulta que ahora ya no están las plazas que ellos querían, o bien se han limitado sus oportunidades. Porque su *consellera* no sabe gestionar, y ese es el problema. ¿O porque se han equivocado? ¿O porque guardan vacantes? Se lo vuelvo a preguntar. Le repito, un tercio del total de convocadas con correcciones.

Ni una categoría profesional que tiene una mención especial, porque ha tenido más de una corrección. Convocatoria de enfermeras. Como tampoco dejan participar a los representantes profesionales, pues a veces no se enteran, y por eso el resultado es penoso. En enfermería van y convocan todas las plazas, incluidas las que tenían comprometidas, para ir convocando la especialidad de enfermería de salud mental en un futuro.

Su compromiso. Primera corrección. Porque claro, no las podían sacar todas. Marcha atrás, un montón de vacantes. Y luego además tienen que volver otra vez a publicar, porque se equivocan en los códigos de los centros sanitarios, cosa que, si eso no lo hacen y hacen esa corrección, posiblemente no van a poder trapiquear entre los centros de especialidades en los hospitales, para colocar también a sus amigos.

Quizá sea la importancia que en este caso le den a la salud mental, y que su oficina es un paripé. Porque lo más elemental, los puestos de salud mental en los departamentos de